

en han svarede og sagde: Der er skrevet, Mennesket skal ikke leve af Brød alene, men af hvert Ord, som udgaar igennem Guds Mund".

Matth. 4:4.

1. NOVEMBER
87. AARGANG

NUMMER 21
25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 21. | 1. November 1938 | 87. Aarg.

INDHOLD:

KOMMENDE ARTIKLER —

Den Danske Missions Historie

Mormonerne er bedre end deres Rygte.

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN, BLAAGAARDSG. 36 D

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Udvikling gennem Aktivitet

af Præsident Gustive O. Larson.

»Derfor aflægger alt Smuds og Levning af Slethed, og modtager med Sagtmodighed Ordet, som er indplantet i eder, og som formaar at frelse eders Sjæle. Men vorder Ordets Gørere og ikke alene dets Hørere, hvormed I bedrage eder selv .... En ren og ubesmittet Gudsdyrkelse for Gud og Faderen er dette, at besøge faderløse og Enker i deres Trængsel, at holde sig selv uplettet af Verden.« (Jacob 1: 21—27).

Præsident Larson.

Det var Jakobs Ord med Hensyn til religiøse Princippers praktiske Anvendelse i det daglige Liv. Det er ikke, hvad vi hører, der er af Betydning, men det, som vi udfører i Praksis. Virkelig Omvendelse bestaar altid af to Dele — det enkelte Individs Medvirken og Samtykke og personlig Deltagelse. Et Menneske kan muligvis blive grebet af et Opraab til Fordel for en Indsamling til Opførelsen af et Hospital, men hans personlige Omvendelse til Sagen vil ikke være fuldstændig, førend han har ydet sit Bidrag.

En Del Mennesker var samlet en Dag foran en Butik i en lille Landsby. I al Almindelighed var det glade og spøgefulde Mennesker, men i Dag var de alvorligere end sædvanligt og roligere. Deres Samtale drejede sig om en Herr Johnsens Død. De gav Udtryk for deres Medfølelse for Enken, som stod alene med fem Børn og uden Midler til Livets Ophold. Alle gav Udtryk for deres Sorg, og til sidst traadte en Mand, som havde staaet og lyttet til dem, hen foran dem og tog sin Hat af. »Ja,« sagde han, »jeg er ogsaa meget bedrøvet paa Enkens Vegne.« Han tog fire Tikronesedler op af Tegnebogen og lagde dem i Hatten og sagde: »Jeg er bedrøvet for fyrre Kroner. Hvor bedrøvede er I?«

Hatten gik Kredsen rundt, og da den kom tilbage og Pengene blev talt, viste det sig, at de faa Mennesker følte sig for 320 Kroner bedrøvede for Enken efter Herr Johnsen.

Der er en Historie fra det gamle Grækenland, som lærer os det samme Princip. Grækerne var samlede i store Mængder for at overvære de olympiske Lege. Siddepladserne paa det store Stadion var alle optaget, da en gammel Mand kom ind for at finde en Plads. Da han gik ned ad Sidegangen fremkom en ung Græker med en humoristisk Bemærkning om ham, og hans Venner lo. Det varede kke længe, førend andre ogsaa morede sig paa den gamles Bekostning, medens han passerede ned gennem Rækkerne for at finde en Plads. Til sidst kom han forbi en Gruppe Spartanere, og som een Mand rejste de sig og tilbød den gamle Mand en Siddeplads. Denne Høflighedsforanstaltning vandt hele Forsamlingens Bifald, som rejste sig og raabte Hurra. Da Støjen og Larmen havde lagt sig, vendte den gamle sig om imod dem og sagde: »Jeg ser, hele Grækenland ved, hvordan man skal vise Høflighed overfor de bedagede, men kun disse faa var villige til at handle i Overensstemmelse med deres Viden.«

Jesus sluttede sin Bjergprædiken med en uforglemmelig Lignelse. (Matthæus 7: 24—27). »Derfor, hver den, som hører disse mine Ord og gør efter dem; ham vil jeg ligne ved en forstandig Mand, som byggede sit Hus paa Klippen, og Skylregnen faldt, og Floderne kom, og Vindene blæste og sloge imod dette Hus, og det faldt ikke; thi det var grundfæstet paa Klippen. Og hver den, som hører disse mine Ord og ikke gør efter dem, skal lignes ved en Daare, som byggede sit Hus paa Sandet, og Skylregnen faldt, og Floderne kom, og Vindene blæste og stødte imod dette Hus, og det faldt, og dets Fald var stort.« Den, som vil drage Fordel af Jesu Kristi Evangelium maa bygge sit Hus paa Klippen.

Jesu Kristi Evangelium er Frihedens fuldkomne Lov, som Jakob henviser til, og er i Stand til at bibringe den menneskelige Personlighed den største Udvikling. Det begynder med den Opfattelse, at det menneskelige Væsen — som Guds Afkom — er det mest betydningsfulde i Verden og har som Maal at bringe hvert Individ nærmere den Fuldkommenhed, som hans Fader i Himmelen ejer. »Vorder derfor fuldkomne, som eders Fader i Himmelen er fuldkommen« er ikke ligegyldige Ord for de Sidste Dages Hellige. Det er et Ideal at stræbe efter.

Alle Bud, som Herren har givet, har til Hensigt at hjælpe og lede Mennesket. Men det er umuligt at drage Fordel af dem uden at sætte dem i praktisk Udførelse. Løfte om Belønning gives altid paa Betingelse af Lydighed. Herren forklarer det paa denne Maade i Pagtens Bog: »Jeg, Herren,

er under Løfte, dersom I gøre, hvad jeg siger; men naar I ikke gøre, hvad jeg siger, have I ingen Forjættelse.« (P.B. 82: 10).

(P. B. 130: 20—21) »Der blev en Lov uigenkaldelig fastsat i Himmelen før denne Jords Grundvold blev lagt, ifølge hvilken alle Velsignelser er forjættede; og naar vi erholde nogensomhelst Velsignelse fra Gud, saa er det ved Lydighed til denne Lov, ifølge hvilken Velsignelsen blev forjættet.«

Straffen for Ugudelighed mod Guds Love følger naturligt. Profeten Hoseas prøvede at faa sit Folk til at se, at Herren ikke direkte intervenerede for at straffe Synderen, men at Synden i sig selv medførte det onde. Herren var altid rede til at modtage sit genstridige Folk igen, hvis de blot vilde omvende sig. Men saa længe de vandrede i Synd, kunde de ikke undgaa dens Følger. Ezekiel prøvede at lære Jøderne i Jerusalem det unyttige i at kalde paa Jehovah til at beskytte dem mod Babylonerne saa længe som de syndede imod ham. »I have sat en Jernplade mellem eder og Jehovah,« sagde han, »og eders Bønner kan ikke naa ham, førend I tage den ned.« Synd lukker altid Mennesket ude fra Gud. Hvis et Menneske afslaar at studere, kan det ikke blive lærd, og hvis et Menneske afslaar at søge Herren i Bøn, kan det ikke blive aandeligt. Hvis det svælger i Ting, som er skadelige for dets Legeme, kan det ikke bevare sin Sundhed. Ulydighed mod Loven medfører en Forskærtsning af Velsignelser og en direkte Straf.

Evangeliets Principper er i deres Natur positive. Den gamle Mose Lov var stort set negativ, idet den sagde: »Du skal ikke gøre dette, og du skal ikke gøre hint.« Men Kristi Lærdomme begynder, hvor Loven holder op, og viser Vejen til maabevidst Handling. Der er en Historie om en Mand, som overværede en Vens Begravelse. Præsten talte længe om afdødes Dyder og Egenskaber. »Han drak ikke eller kom sent hjem om Aftenen for at skælde ud paa Familien, han røg ikke eller brugte Tobak i nogen Form, han bandede ikke, han bagtalte ingen eller talte nedsættende om sin Næste.« Paa Vejen hjem fra Begravelsen tænkte Vennen en Del om Talen og de gode Ting, som var blevet sagt om den afdøde. »Men,« tænkte han ved sig selv, »alt det kunde være blevet sagt om min gamle, trofaste Hest, som døde forrige Maaned. Den drak ikke eller mishandlede sin Familie, den brugte ikke Tobak i nogen Form, og den bagtalte ingen og sladrede ikke. Jeg vilde gerne have hørt Præsten sige, hvad min Ven havde gjort og ikke blot, hvad han ikke gjorde. Hvis et Menneske blot er god paa Grund af det, han ikke gør, saa er han maaske ikke god til noget.«

Jesu Kristi Evangelium er et Program, der bringer Udvikling og Lykke gennem positiv Handling. Man har ikke Fremgang ved simpelthen ikke at gøre noget. Det kræver Arbejde at udvikle sig selv saavel som at udvikle andre. Hver Sidste Dages Hellig burde søge at vokse ved personligt Studium, og han skulde være villig til at tjene andre gennem Præstedømmet, Hjælpeorganisationerne og Missionærvirksomhed. Kirken er enestaaende i det, at den giver alle Lejlighed til at tjene i en eller anden Egenskab. Evangeliet kræver Opofrelse af Tid og Midler. Tiendebetaling er en særdeles positiv Metode til at fremme Kirkens Program, og den er en Maalestok paa Trofasthed og ligeledes et Middel til personlig Vækst. Det samme kan siges om Fasteoffer, som ikke alene hjælper de trængende, men paa samme Tid kommer den til gode, som giver. Faste udvikler en Ydmyghedens og Uselviskhedens Aand hos Mennesket og bidrager samtidig til dets fysiske Velbefindende. Et normalt Sundhedsprogram standser ikke ved den blotte Afholdenhed fra The, Kaffe, Tobak og Alkohol som omtalt i Visdomsordet, men det er et positivt Program til at holde os fysisk og mentalt sunde ved fornuftig Levevis. Man kan ikke bygge et sundt Legeme paa en skadelig Kost eller daarlige Vaner.

Lykke er afhængig af Helbred og Sundhed. Hvis et Menneske er aktiv med at tjene andre, er det aandeligt sundt. Hvis det er optaget af sunde Studier, er det sjæleligt sundt, og hvis det er aktivt optaget af dets Legemes Udvikling og Pleje, vil det være fysisk sundt. Saaledes sikrer Aktivitet paa alle Omraader os sund Udvikling, og sund Udvikling er selve Lykkens Grundvold.

Arbejdere i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har vidunderlige Muligheder for Udvikling. Men de har ogsaa et stort Ansvar. Hvis de vil lede, er det ikke nok, at de viser Vejen. De maa vise hvordan. Det er deres Privilegium og Ansvar at vise i deres eget Liv Virkningerne af de Principper, som det er blevet dem anbetroet at forkynde.

En 50 Aars Fødselsdag

Den 4. November 1938 vil forhenværende Missionspræsident Holger M. Larsen fylde 50 Aar. Broder Larsen blev født i København i 1888 som Søn af Niels og Camilla Larsen, der begge havde den Glæde at se deres Søn udføre to Missioner i Fødelandet, første Gang fra 1909—1911. Fra 1929 til 1934 præsiderede Præsident Larsen over Den danske Mission, i hvilket Tidsrum der fandt store Forandringer Sted med Hensyn til Kirkens Udbygning og Organisation i Danmark. Det stillede store Krav til sin Mand, men Broder Larsen klarede Opgaven med Dygtighed paa Grund af sine glimrende organisatoriske Evner.

Holger M. Larsen

Præsident Larsen var først og fremmest Ungdommens Ven, som i ham saa et Forbillede, som de elskede og respekterede. Hans Navn vil altid staa som en lysende Sol over ethvert Ungdomsstævne, der afholdes i Den danske Mission. Det var interessant at se Præsidenten ved et saadant Stævne, levende optaget af alt, med Svar paa rede Haand paa alle Forespørgsler.

Præsident Larsen har siden sin pure Ungdom været aktiv i Kirken, om hvis Guddommelighed han ikke tvivler et Øjeblik. I Tale, Skrift og praktisk Livsførelse har han bevist, hvad Jesu Kristi Evangelium kan betyde for det enkelte Menneske.

Vi ønsker vor forhenværende Missionspræsident hjertelig til Lykke med denne Milepæl i hans Liv samt al Held og Fremgang for ham, hans gode Hustru og deres Børn.

O. B. W.

En kritisk Undersøgelse af Mormons Bog

af Ældste B. H. Roberts.

Den Helligaands lovede Vidnesbyrd om Mormons Bogs Sandhed er det mærkværdigste ved Bogen. Hvis man for et Øjeblik skulde anse Mormons Bog for at være usand — blot en skabt Fiktion i Joseph Smiths Hjerne, saa har han ubevidst i Bogen selv sørget for et Middel, absolut ufejlbarligt til at afsløre Bedrageriet. Den sidste af de nephitiske Profeter, Moroni, en Søn af Mormon, sagde, da han sluttede sin Faders Beretning, følgende, der var adresseret til mulige Læsere af hans Beretning:

Og jeg forsegler disse Optegnelser, efter at jeg har talt nogle faa Ord til eder til Formaning. Se, naar I læser disse Ting, dersom det er Guds Vilje, at I skulle læse dem, ønsker jeg at raade eder til at erindre, hvor barmhjertig Herren har været mod Menneskenes Børn, fra Adams Skabelse af helt ned til den Tid, da I modtage disse Ting, og til at overveje det i eders Hjerter. Og naar I modtage disse Ting, formaner jeg eder til at adspørge Gud, den evige Fader, i Kristi Navn, om disse Ting ikke er sande; og dersom I bede af et oprigtigt Hjerte og med fast Forsæt samt med Tro paa Kristus, *vil han aabenbare Sandheden deraf for eder formedelst den Helligaands Kraft.* Og formedelst den Helligaands Kraft kunne I kende Sandheden i alle Ting. — Moroni 10: 2—5.

Er et saadant Vidne om Mormons Bogs Sandhed blevet givet — den Helligaands Vidnesbyrd? Hundreder af Tusinder er rede til at besvare det bekræftende. Tusinder, som er døde i Troen, har skriftligt efterladt deres Vidnesbyrd, at denne Profeti er blevet opfyldt for deres eget Vedkommende; og bagved disse Tusinders Vidnesbyrd ligger deres Liv i Opofrelse, Arbejde og Lidelser sammen med Forhaanelse og Forfølgelse for dette Vidnedsbyrds Skyld. Nogle af Vidnerne til Opfyldelsen af denne Profeti har endog beseglet deres Vidnesbyrd med deres Blod. Gives der et bedre Bevis paa en højere Karakter til Bevidnelse af nogen Sandhed?

Dette Løfte gives dig, kære Læser, ikke mindre end til dem, der allerede ved dette Middel har søgt Sandheden og fundet den. Mormons Bog erklærer, at JESUS er KRISTUS, den EVIGE GUD, og du, min Læser, kan vide ved den Helligaands Kraft, at dette Vidnesbyrd om Kristi Guddommelighed er sandt, hvis du vil søge efter dette Vidnesbyrd paa den her foreskrevne Maade: Bed til Gud i Tro, med virkelig Hensigt, med et oprigtigt Hjerte, og Sandheden derom vil blive gjort kendt for dig.

Den danske Missions Historie.

(Fortsat).

Ældste Erastus Snow havde under et Besøg hos Hans Peter Jensen i Nørre Sundby den 3. September 1851 en Samtale med en norsk Sømand, hvorom Ældste Snow skriver følgende:

»En Nordmand ved Navn Svend Larsen, Ejeren af et lille Fartøj, kom for at besøge mig. Han sagde, han havde hørt om mig og min Religion og var kommet i den Hensigt at lære mere om den. Jeg benyttede mig af Lejligheden til at forklare ham Evangeliets Principper og Guds Riges Orden, som det var blevet aabenbaret af Herren; han modtog mit Vidnesbyrd med Glæde. Da hans Skib var færdig til at sejle til Norge næste Dag, kaldte og beskikkede jeg Ældste Hans F. Petersen til at tage med Herr Larsen til hans Hjem i Norge for at aabne Evangeliets Dør til dette Land. De to sejlede fra Aalborg den 4. September, velforsynet med Mormons Bøger og Traktater.«

Det lille Skib kom ud i stormfuldt Vejr. Det syntes, som om »Luftens Fyrste« var besluttet paa at hindre Guds Tjener i at naa frem til sit Bestemmelsessted; to Gange maatte den lille Skude søge Ly imod Stormen i Frederikshavns Havn; men under stadig Kamp med Elementerne naaede de tilsidst i god Behold Østerrisør i Norge Torsdag den 11. September 1851.

Kaptajn eller Skipper Larsen, som han almindeligvis kaldtes senere, tilbød gæstfrit Broder Petersen, at han kunde blive i hans Hjem saa længe han opholdt sig der i Byen. Den næste Dag (12. September) begyndte Ældste Petersen at aflægge Besøg hos Folk i Østerrisør og uddele Skrifter. Den 13. gik Skipper Larsen til Provsten og spurgte, om han vilde give »Mormon«-Ældsten Lov til at holde Møder paa Skolen førstkommende Søndag. Præsten blev fuldstændig overrasket ved en saa dristig Anmodning og spurgte med betydelig Bevægelse, om »Mormonerne« nu virkelig var kommet til Norge.

Paa Grund af det hastige Opbrud fra Aalborg havde Ældste Petersen ikke sikret sig et Pas eller Rejsetilladelse af Byens Autoriteter, og som Følge deraf blev han fremstillet for Borgmesteren i Østerrisør og underkastet et indgaaende Forhør om Formaalet med hans Ophold i Norge. Han forklarede, at han var kommet for at prædike Jesu Kristi Evangelium, men at, dersom det var imod Landets Love at holde offentlige Møder, at han da vilde indskrænke sig til private Samtaler med Folk. Da Skipper Larsen kautio-

nerede for ham, undgik Ældste Petersen at blive arresteret og fik Lov til at blive nogle faa Dage, men blev instrueret om at anskaffe sig et Pas saa hurtigt som muligt, eller forlade Landet. Efter dette genoptog Ældste Petersen sit Arbejde uden at holde offentlige Møder og skabte sig Venner i forskellige Befolkningslag. Blandt dem han besøgte og for hvem han bar sit Vidnesbyrd var den danske Konsul, Provst Wittergren og andre fremtrædende Borgere.

Ved Aalborg Autoriteternes Forsømmelse modtog Ældste Petersen ikke sit Pas, hvorfor han maatte rejse tilbage til Danmark for at faa det. Han sejlede derfor med Skipper Larsen fra Østerrisør den 20. September 1851 og kom til Aalborg den 23. Denne Dags Aften blev Skipper Larsen døbt af Ældste Ole Christian Nielsen. Paa denne Maade blev han den første Frugt af det sande Evangelium fra Norge med Undtagelse af de faa Nordmænd, som tidligere var blevet døbt i La Salle County, Illinois.

Onsdag den 1. Oktober 1851 blev det første Nummer af »Skandinaviens Stjerne« udgivet af Erastus Snow i København. Bladet var paa 16 Sider og udkom een Gang maanedlig det første Aar. Ældste Peter O. Hansen var blevet beskikket til Oversætter og Sekretær for Missionen, medens Erastus Snow var den ansvarshavende Redaktør. Det andet Aar blev det besluttet at udgive Tidsskriftet to Gange om Maaneden, den 1. og 15., og dette er blevet bibeholdt indtil nu. Det typografiske Arbejde blev udført af F. E. Bording, som næsten udførte alt Bogtrykarbejde saa længe han levede, og det samme Firma, Bordings Arvinger og Efterfølgere, har lige siden staaet i Forretningsforbindelse med Kirken i Danmark. Ældste Peter O. Hansens Hustru anbefalede Herr F. E. Bording, efter at nogle af de større og ældre af Byens Firmaer havde afslaaet at udføre Arbejde for »Mormonerne«. Herr Bording, som lige havde etableret sig som Bogtrykker og søgte at knytte Forretningsforbindelser, var taknemmelig for det nye Arbejde, og hans senere Fremgang daterer sig fra den Tid, han begyndte at arbejde for Kirken. Han døde som en velhavende Forretningsmand i København den 3. Februar 1884.

Det første Nummer af »Skandinaviens Stjerne«, dateret 1. Oktober 1851 indeholdt en kort Beretning om Kirkens Organisation, en Oversættelse af det femte Generalbrev fra det første Præsidentskab samt en Oversættelse af Orson Pratts Skrivelser om Trosartiklerne og en kort redaktionel Artikel.

Søndag den 5. Oktober fandt den første Daab med guddommelig Myndighed Sted paa det skønne Fyn, da William O. Andersen døbte Lars Nielsen. Det var Begyndelsen til et

storslaaet Missionsarbejde af Kirkens Ældster paa denne Ø. Blandt de første Missionærer, som med Held arbejdede der var Jens Hansen af Spanish Fork, Utah, og Niels Hansen, der var Biskop i Etna, Canada. Der blev snart organiseret en Del Grene paa Fyn og den nærliggende Ø, Langeland, og fra 1856 til 1864 var der en Konference (et Distrikt) paa Fyn med Hovedkvarter i Odense. Odense Gren er stadig en god og sund Gren.

Syndstilgivelse og Grader af Herlighed

af Charles W. Penrose.

»Mange Mennesker og mange Sind«, siger et gammelt Ordsprog, og eftersom Menneskene formerer sig, bliver Meningernes Antal forøgede angaaende den samme Ting. En af de enkleste Læresætninger og Ordinancer i Kirken er Daab ved Begravelse i Vand til Syndernes Forladelse. Det er klart og tydeligt fremsat i det nye Testamente og endnu klarere i Mormons Bog og Pagtens Bog, og alligevel hersker der stor Meningsforskel indenfor den kristne Verden i denne Henseende. Man forventer, at der ikke indenfor vor Kirke skulde være nogen Meningsforskel, vi som har Guds nyaabenbarede Ord til Rettesnor, og stort set er der vel heller ikke. Daabens Hovedprincipper forstaas fuldt ud, men der er andre Spørgsmaal i Forbindelse med dette, som kommer op, f. Eks.: I en theologisk Klasse i Søndagsskolen kom Spørgsmaalet frem, hvorvidt Syndsforladelse ved Daaben er endelig med Hensyn til den døbtes tidligere Liv, med andre Ord, er de udslettede? Og om de er, og vedkommende døbte døde paa en eller anden Maade lige efter, vilde han da have noget at blive dømt for? Videre, om en døbt Person, der er omvendt, falder i Overtrædelse, apostaserer og bliver udelukket af Kirken, men atter omvender sig og bliver optaget i Kirken igen ved Daab, vil han blive straffet for de Synder, han har begaaet mellem den første og den anden Daab? Om ikke, vilde han da ikke være paa samme Højde som den, der aldrig var blevet afskaaret fra Kirken, men været trofast til Enden? Atter, om et Menneske, der har levet et langt Liv i Synd og paa det sidste omvender sig og bliver døbt og faar Tilgivelse, vil han ikke være lige saa berettiget til den samme Grad af Herlighed som den, der alle sine Dage har levet et Liv i Lydighed mod Herrens Bud?

Som Svar paa dette vil jeg til at begynde med sige, at

Tilgivelsen for Synd menes til Rensning for den omvendtes Del. Om han ikke helt og holdent tror paa Evangeliet, ikke har fuld Tro paa Gud og Jesus Kristus og ikke omvender sig fra Synd med Henblik paa at forsage Synden, vil hans Daab ikke være en ny Fødsel i Vand. Men om han efterlever Planen og virkelig er født af Vand og Aand og modtager den Helligaands Gave, da er hans Synd udvisket. Han er fornyet. Han modtager mere end blot Tilgivelse for Synd, den er vasket bort ved Frelserens forsonende Blod. Dog, hans Individualitet forbliver. Hans frie Vilje fortsætter. Hans personlige Intelligens er ikke forandret. Hans Karakter er den samme, og han kan gaa frem eller tilbage, være lydig eller ulydig mod det evige Livs Love. Om han falder i Overtrædelse og gaar ned, mens den trofaste gaar op og frem, ja, selv om han efter at have været afskaaret fra Kirken, men ved Omvendelse og i Retfærdighed atter kommer tilbage til Kirken ved Daab, vil han være gaaet Glip af den Fremgang, som den trofaste har gjort, han vil have undergravet sin egen Viljekraft til at naa de evige Højder, som han lettere kunde have naaet, dersom han trofast havde fortsat fra Begyndelsen af.

Angaaende Dommen, som alle Skabninger maa gennemgaa, maa det forstaas, at der dermed ikke alene menes Uddeling af Straf, men ogsaa Uddeling af Ophøjelse og Løn. Det Faktum staar da tilbage, at alle vil være akkurat det de er, hverken mere eller mindre.

Fortsat godt Arbejde højner, det modsatte fornedrer. Tilgivelse for Synd forandrer ikke Synderens Karakter, ej heller borttages Erindringen om hans Synd fra hans Sind. Skønt der er Omvendelse for den største Synder, saa har hans Synd svækket hans Personlighed og vil hemme ham, naar han i sin Nød trænger til guddommelig Hjælp og beder om den, det vil ikke være af nogen Hjælp for ham, men en Hindring i at nærme sig Faderen. Den retfærdige Mand og Kvinde vil straale mere i Tid og Evighed paa Grund af et rent Liv og Opførsel, og ethvert intelligent Væsen vil — enten i det celestiale, terrestriale eller telestiale Rige — finde den Plads, som de arbejdede for, og som de gjorde sig værdige til.

De, der modtager Solens eller den celestiale Glans vil ikke alle være paa de samme Højder, de vil skinne med samme store Forskellighed som Stjernerne paa Himlen. De, der befinder sig bagved de andre, vil altid blive bagved, aldrig i Evighed kan de gaa foran dem, som til at begynde med var foran dem.

Tro, Omvendelse og Daab samt den Helligaands Gave er

Midler, hvormed de største Højder kan naas. Det er de samme for alle, men blot Begyndelsen til Frelsen.

Udholdenhed til Enden er det Krav, som er en Betingelse for en fuld Frelse. Ophøjelse er et Resultat af Modtagelsen og Udøvelsen af Sandheden.

Efteraarskonferencen i København.

Konferencen paabegyndtes Fredag den 14. Oktober med en særdeles vellykket Koncert under Ledelse af Dirigenten, Ældste Valdemar Jacobsen. Saavel Korets Præstationer som de enkelte Solopræstationer paahørtes under stor Opmærksomhed fra den store Forsamling.

Søndag Kl. 9 mødtes Præstedømmets Medlemmer til et specielt Møde, hvor der blev holdt udmærkede Taler om Præstedømmets Ansvar og Pligter. Talerne var Distriktspræsident Leland Hansen, Ældste Richard Gregersen og Præsident Mark B. Garff.

Kl. 10 fortsattes Konferencen med offentligt Møde, hvor Den kvindelige Hjælpeforening og Ungdomsforeningerne udførte en Del af Programmet.

Eftermiddagens Møde Kl. 14 var overladt til Missionærerne. Følgende talte: Henry Christiansen, Clarence Larsen, Joe D. Mortensen, Joseph H. Petersen, Normann Sørensen, Geo Lauritz Petersen samt de kvindelige Missionærer Anna La Retta Hansen og Ingrid Andersen. — Præsident Garff foreslog Kirkens og Missionens Autoriteter til Opholdelse i de Helliges Tro og Bønner.

Søndagens sidste Møder afholdtes Kl. 19. Aftenens Talere paahørtes med Interesse af den store Forsamling, som var kommet til Stede for at høre Mormonismens Budskab. Talerne var Georg Hansen, Enoch Andersen, William Ø. Pedersen, Orson B. West samt Præsident Mark B. Garff.

Konferencen sluttedes Mandag Aften med Den kvindelige Hjælpeforenings Bazar. Alt i alt var Konferencen vellykket, og Søskende følte sig opbygget i deres Tro.

Esbjerg Distrikts Konference.

Til Trods for Regn strømmede Medlemmer og Venner i Esbjerg Distrikt i stort Antal til for at overvære Konferencens Koncert Fredag Aften. Ældste Roy T. Shaw, som dirigerede Koret, skabte en meget fin Koncert. Herr Erhardt Iversen, der i mange Aar har været en god Ven af Kirken, hjalp og støttede Koret meget. Denne velkendte Solist sang flere Numre. Andre, der fortjener særlig Ros, var Organisten Käty Christensen, Selma Petersen og Peter Olsen. Efter Ugers ihærdige Øvelser lykkedes det Korets Medlemmer at give en ypperlig Koncert.

Den officielle Konference begyndte Søndag Formiddag Kl. 9, da Præstedømmet mødtes i et kort Møde under Præsident Garffs Præsidium; de gjorde nogle korte Bemærkninger for at opmuntre Brødrene til at forblive trofaste i deres Kald.

Distriktspræsident Royce Hansen præsiderede for sidste Gang over Møder i Danmark. Morgenmødets Program blev dygtigt ledet af Den kvindelige Hjælpeforening og Ungdomsforeningerne. Søster Garff talte interessant om Den kvindelige Hjælpeforenings Formaal. Præsident Mark B. Garff talte opmuntrende til de tilstedeværende ved Morgenmødet og ligeledes igen om Aftenen. Han formanede Søskende til at leve i Kærlighed og overholde det sande Evangeliums Principper. Han bar et kraftigt Vidnesbyrd til de tilstedeværende Venner og advarede dem om de store og frygtelige Ting, der var for Haanden. Eftermiddagsmødet var overdraget Missionærerne, som alle talte med Begejstring. I dette Møde blev Broder Royce Hansen afløst, og Ældste G. Forrest Thompson blev indsat i hans Sted.

Om Aftenen den 10. Oktober afholdt Den kvindelige Hjælpeforening sin Bazar, som i alle Maader var vellykket.

Hvad Tanker formaar.

Inden Michel Angelo begyndte at hugge Davids Hoved ud, var han i Aarevis sysselsat med at tænke sig, hvilken Karakter og hvilke Ansigtstræk Salmisten havde. Da han tilslut i sine Tanker havde dannet det Billede, han syntes bedst passede til Davids Karakter, lukkede han sig inde paa sit Atelier.

Da Arbejdet var færdigt, sendte han Indbydelser ud til sine Venner om at komme og se Billedet, og da de saa Statuen og Billedhuggeren selv, saa de paa hinanden og sagde: „Der er sket en stor Forandring med Michel Angelo selv som med Marmoret". Hans før saa haarde Ansigt var blevet mildt, hans Stemme varm og hans Udtryk helligere. Medens han Dag efter Dag i sine Tanker omgikkes „den liflige Sanger i Israel", var han bleven mere og mere lig ham i Karakteren.

Det første Tegn paa Apostasi.

Jeg vil give eder en Nøgle til et af Rigets Mysterier. Det er evigt Princip, som har eksisteret fra al Evighed. Den Mand, som rejser sig op og fordømmer andre, finder Fejl ved Kirken og siger, at de er paa fejl Vej, medens han alene er paa den rette, er paa Apostasiens Vej, og om han ikke omvender sig, vil han forlade Kirken, lige saa sikkert som Gud lever. Dette Princip er lige saa korrekt, som det Frelseren gav om at en Person, der søger Tegn og Undere er en utugtig Person, og det Princip er uforanderligt, fast som Himmelens Piller.

Naar som helst et Menneske søger efter Tegn og Undere kan I stemple ham som et utugtigt Menneske.

Joseph Smith.

Fra Missionsmarken.

Bryllup i København.

To af Københavns Grens Medlemmer, Mabel Larsen og Orla Leis indgik Ægteskab den 12. Oktober 1938. Efter den borgerlige Vielse blev det unge Par viet af Missionspræsident Mark B. Garff. Vi ønsker dem hjertelig til Lykke.

KØBENHAVN: Søndag den 16. Oktober 1938 blev følgende indlemmet i Kirken ved Daab:

Carl Hjalmar Johnsen og Vera Pedersen af Leland C. Hansen.
Norman Jakob Christensen af Henry Christiansen.

Afløsninger.

Følgende Ældster er blevet hæderligt afløst fra deres Mission: Christian Busch, Alvin M. Jacobsen, Lester C. Skeem, Ronald C. Christensen og Clarence A. Larsen. Vi takker dem for deres gode Arbejde og ønsker dem Held og Lykke i Fremtiden.

Forflyttelser.

Følgende Ældster er blevet forflyttet:
Geo. Lauritz Petersen fra Aarhus til København.
Robert Earl Sørensen fra Herning til København.
Roger P. Monsen fra Herning til Aarhus.

Ny Distriktspræsident.

Ældste Geo. Forrest Thompson er blevet beskikket til Præsident over Esbjerg Distrikt. Vi nedbeder Herrens Velsignelse over ham i hans nye Kald.

Der er visse Mænd og Kvinder, i hvis Selskab vi altid er paa Højde med os selv. Naar vi er sammen med dem, kan vi ikke fostre slette Tanker eller tale Ukvemsord. Deres Nærværelse opløfter og inspirerer os. De trækker bogstavelig talt det bedste ud af os ved Samkvemmet, og vi føler en Harmoni og Skønhed i vor Sjæl, som aldrig har været der før.

Henry Drummond.
